

for det. Vi ser frem til at se et resultat af de pengeløse fængsler, som man er inde på, for det kunne være med til at stække disse superfanger. Også kontraktfængslerne er vi åbne over for. Folk, der med vilje har forladt stofmisbruget, skal vi fortsat i høj grad bakke op, og vi håber, at det kan udvikles sammen med forsøgene på afvænnelse frem for straf.

Margrete Auken (SF):

Der er en eller anden fortvivlende forudsigelighed i disse debatter. Jeg vil dog sige, at det var ordet »effektivisering«, som gjorde et vist indtryk i SF's folketingsgruppe. Vi snakkede lidt om, hvad man mente. Skulle der laves nogle flere forbrydere, højere produktivitet, så synes jeg i og for sig, forslaget er meget velegnet, for går man alt, hvad vi ved, igennem, viser det sig, at noget af det, som fængsler sådan i det store og hele er bedst til, er at lave forbrydere.

Jeg synes, vi står i et dilemma i disse sager, for det kunne være godt engang at få en ordentlig debat om, hvad vi gør, hvis meningen er at forebygge og begrænse kriminaliteten, og hvordan vi får brugt fængslerne på en sådan måde, at vi i størst mulig udstrækning får de indsatte til at kunne vende ordentligt tilbage igen til vores samfund; for det må jo være formålet.

Når jeg læser disse forslag igennem, kan jeg se, at der er to forslag, der egner sig til dét, og det er forslaget om bedre uddannelse af personalet, og det er forslaget om flere kontraktfængsler. Det er et meget dyrt forslag, men vi har støttet det og håber så også, der er vilje til, at der kommer penge til det.

Men en række af de andre ideer, der er kommet fra forskellig side, kriminalforsorg, som vi har arbejdet med andre steder, samfundstjeneste, konfliktråd og den slags ting, har man tydeligvis ikke interesse for i dette forslag. Det er jo, som om man synes, at det store forbillede er USA. Der har man oven i købet privatiseret fængslerne, og nu kan de helt selv. Nu vokser fængselsindustrien. Den producerer de relevante forbrydere. De er af de rette sociale lag, som vi kan se de skal være. De er også i reglen derovre af den rette hudfarve. Det kan vi ikke helt gå efter i Danmark endnu.

Man sikrer sig, det hænger sammen på den måde, og så har man et helt konstant stigende forbrug af fængsler og altså dermed en udvidelse også af forbryderstanden. Det ville altså være godt, om vi tog fat på et så vigtigt problem som kriminalitetsforebyggelsen og resocialiseringen

med en anden form for seriøsitet og på baggrund af den viden, som er tilgængelig i dag, om, hvad der sker, og hvad der ikke sker, når man putter folk ind på denne måde.

Men altså det, der bare er at sige, er, at det nu skal være værre, end det er i dag, at være i fængsel. Jeg vil mene, at efter Retsudvalgets besøg i Horsens Statsfængsel kan jeg næsten ikke komme i tanke om noget mere rædselsfuldt. Det var simpelt hen så modbydeligt at være der, at hvis man får mennesker ud, som føler en eller anden solidaritet med vores samfund, efter at de har været anbragt det sted, så synes jeg, at vi næsten laver mirakler.

Jeg vil i øvrigt godt takke ministeren for en i mange henseender sober gennemgang af de forskellige forslag, og jeg håber, vi kan holde linjen.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Det er jo næsten som 90-års-fødselsdagen, når SF's ordfører igen kører frem mod bl.a. Det Konservative Folkeparti, som er medforslagsstiller til dette forslag, med, at fængsler er bedst til at lave forbrydere, og anden form for seriøsitet og sammenligninger med USA.

Jeg synes, det er beskæmmende at høre SF's ordfører ikke tage de ting, som forslaget omfatter, alvorligt. Vi taler om superfanger, vi taler om, at forbrydere som Jørn Jønke Nielsen efter gældende regelsæt kan få lov at optræde på slap line og lign. Det er altså det, der er useriøst ifølge SF's ordfører.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg er helt enig med fru Margrete Auken i, at det ville være hensigtsmæssigt, hvis man helt kunne undgå at sætte nogen i fængsel. Men spørgsmålet er bare: Hvordan undgår vi, at der er nogen, der kommer i fængsel? Det kunne man f.eks. gøre ved at følge nogle af de forslag, som Fremskridtspartiet har fremsat her i Folketinget, om, at når unge mennesker begår kriminalitet første gang, slår man ned på det og siger, at det vil man ikke acceptere, og giver dem en sanktion første gang.

Gang på gang hører vi om unge mennesker, der begynder på en kriminel løbebane, og der sker jo egentlig ikke rigtig noget. Den dag, hvor de så er gamle nok og har lavet tilstrækkelig med kriminalitet til, at de skal i fængsel, står de med tårer på kinderne og siger, at bare der dog havde været nogen, der første gang havde for-